

lerne betalte, og lad mig gaa videre endnu og sætte, at vi vare komne til Skattelove eller til Indtægtslove — det er jo det Ord, Finansministeren foretrækker — lad mig sætte, at der var kommet saa betydelige finansielle Love, at der var skaffet Balance mellem Indtægter og Udgifter, hvorledes vilde saa den danske Stæt kunne tilvejebringe de Midler, der kræves til et effektivt Forsvar? Efter mit Kendskab til, hvorledes vore Finanser ere og ville blive ogsaa efter Optagelsen af et fast Laan og efter en Lovgivning, der skaffer Balance til Veje, vil jeg bestemt hævde, at vor Tilstand alligevel vil være en saadan, at vi aldeles ikke kunne tilvejebringe de Midler, der kræves til en længe varende Mobilisering eller et virkelig effektivt Forsvar, saaledes som de have tænkt sig, der have været Mestre for at gennemføre de store militære Love. Saaledes er i Øjeblikket Finansernes Stilling, saaledes er Statens Stilling. Det forekommer mig, at man en Gang bør nævne dette, og jeg har ikke villet undlade at gøre det.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Naar jeg undtager den sidste ærede Taler, har jeg kun Grund til at takke for den venlige Modtagelse, dette Forslag har modtaget i dette høje Ting. Den første ærede Taler, det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Tvede), omtalte Byraadens Forhandling med Ministeriet og de Aftaler, der foreløbig vare blevne truffene med de 6 Byraad her paa Sjælland. Jeg skal ikke videre komme ind paa disse Forhold, da de ere oplyste ved Forhandlingerne i det andet Ting, men kun udtale, at Forhandlingerne vare saa langt fremskredne, at de 6 Byraad hver for sig vedkommende havde underskrevet den foreløbige Overenskomst, der var sluttet med Kommissionens Formand, og som altsaa kun savnede de 2 vedkommende Ministre, Forsvarsministerens og Indenrigsministerens Sanktion. En saadan kunde jo ikke foreligge, før Ministeriet af Rigsdagen havde erholdt de fornødne Midler til denne Sags Iværksættelse, men da vedkommende Byraad selv protesterede mod Forslagets Forelæggelse angaaende Værdistigningsskatten, og da de tilmed truede med, at de, hvis et saadant Forslag vedtoges, ikke vilde vedstaa de Kontrakter, som altsaa vare underskrevne, fandt jeg det ørkesløst at fortsætte Forhandlingerne med Byraadene paa det tidligere Grundlag, og jeg afbrød dem derfor, idet jeg tror, at Byraadene noget misforstod deres Opgave, naar de

mente, at de særlig vare satte til i de enkelte Byer at værne Grundspekulanterne, der allerede havde vist, at de vilde sætte Lejen betydeligt op for de Befalingsmænd, der skulde indkvarteres i vedkommende Byer. Ministeriet ansaa det da for naturligst at løse Byerne fra Kontrakterne og gaa tilbage til det, der nu foreligger: at benytte sig af Indkvarteringsloven, saaledes at Kommunerne betale hver sit og Statskassen sit. Jeg beklager, ligesom ærede Talere, at man er kommen bort fra Kasernerne. Det er ogsaa min Mening, at Indkvartering i Kaserner i saa godt som alle Henseender, saavel fra et militært Synspunkt som fra Mandskabets Synspunkt, er det bedste; men det er en dyrere Indkvarteringsform. Det forrige Ministerium havde indledet Forhandlinger med Byraadene paa Grundlag af en saadan Ordning. Men det viste sig, at det finansielle Resultat vilde blive en aarlig Udgift af over 600,000 Kr., foruden den Gæld, der blev stiftet af Byerne til Opførelse af de paagældende Kaserner og andre Etablissementer, Udgifter, der skulde dækkes og forrentes i et Tidsrum af ca. 50 Aar, hvorved Staten vilde være bunden i noget for stærk Grad til disse Byer i dette lange Tidsrum. Men nu er jo dette Spørgsmaal ude af Verden, det foreligger ikke mere. Det, der foreligger her, er den simpleste Form for Indkvartering, nemlig Indkvartering hos Borgerne. Men efter det Indtryk, jeg har af de Forhandlinger, der under Haanden ere førte, tror jeg, at dette Spørgsmaal vil ordne sig ret praktisk, idet jeg har gjort den glædelige Erfaring, at selv om Byraadene med deres Borgmestre have stillet sig noget uvillige til selve denne Sags Gennemførelse paa Grund af, at de gerne vilde tilvejebringe saa gode Forhold for Byerne som muligt og kaste saa store Byrder over paa Statskassen som muligt, saa har jeg Indtrykket af, at selve Borgerne omkring i Byerne gøre sig betydelige Anstrengelser for at tilvejebringe private Kaserner, — ligesom der er ogsaa andre Steder baade paa Fyn og i Jylland, hvor man indkvarterer kompagnivis, — og i saadanne Bygninger kan der selvfølgelig ogsaa tilvejebringes gode Lokaler og gode Vilkaar for Soldaterne.

Det ærede Medlem, der talte først (Tvede), nævnede Garnisonsforholdene i Helsingør — paa Grund af de finansielle Forhold er Ministeriet gaaet ind paa indtil videre at lade Helsingør beholde sin Garnison. Men naar det ærede Medlem mente, at man maaske ogsaa kunde be-